

Bosszú a Millenáris Parkban.

A Nemzetközi Könyviesztiválon történt az eset.

Én mindjárt az első napon felkerestem az arab pavilont, hátsó szándékkal,

Korábban ugyanis előfordult már, hogy az arabok nemzeti ételükkel, rizses hússal kínálták a pavilonukba tévedő látogatókat. Gondoltam megnézem, hátha most is osztnak valamit. Sietni kellett, mert aki későn futott, az már hoppon maradt.

Most rizses húst ugyan nem kínáltak, de kínáltak helyette valódi arab kávét. Ennek a titka az volt, hogy nem cukorral kellett édesíteni, hanem datolyával. Kávékortyolgatás közben egyszerűen datolyát rágcsál az ember.

Ahogy nézegettem a kirakatba tett könyveket, megláttam egy csodás fotóalbumot Szaud Arábiáról. Megemlítettem az éppen ott álldogáló arab férfinak, hogy milyen szép, milyen érdekes ország Szaud Arábia, és hogy milyen csodások a fotók.

- If you like it - mondta az arab - we give you free! Take home!

És mivel lájkoltam, hát hazavittem. Mi mást tehettem volna?

Hú, ekkora szemtelenséget! Egy csodás fotóalbumot csak úgy egyszerűen nekemadtak ajándékba! Úgy, hogy ezt már csak nem lehetett szó nélkül hagyni!

Bosszúból elmentem egy könyvesboltba, vettem egy szép fotóalbumot, amely történetesen Budapest szépségeit mutatta be, és nekiajándékoztam annak az arab férfinak, aki korábban a Szaud Arábiáról szóló albumot adta nekem. Úgy kellett neki!

Az arab pavilonban másnap is osztogattak valamit. Nem tulajdonítottam neki jelentőséget, mert máshol is előfordult, hogy különböző prospektusokat osztogattak, bemutatni az illető országot, vagy könyvkiadót.

Később azonban egyre gyanúsabb lett nekem a "prospektus" szokatlan formája. Ezért aztán alaposabban megnéztem és akkor láttam, hogy ez a Korán magyar nyelvű kiadása.

De milyen kiadás! Elájul tőle az ember!

Kétnyelvű, párhuzamosan fut benne a magyar és az annak megfelelő arab szöveg. És mindez a XXI. század legmagasabb nyomdatechnikai színvonalán! Apat, anyait beleadtak!

A költségeket teljes egészében a Szaud Arábiai Királyság fedezte. Mindenki, aki arra járt ingyen kapott egyet. Én is.

Erre a kihívásra mindenképpen választ kellett adni. Elmentem tehát az egyházi könyvesboltba és vettem öt darab arab nyelvű Bibliát. Ezeket aztán nekijárandékoztam az arab pavilon általam íróknak gondolt munkatársainak.

Ez egy kisnyugdijasnak komoly anyagi megterhelést jelentett, de hát meg kellett mutatni, hogy van bennünk igazi magyar virtus!

Ezek után két hétig kenyéren és vízen éltem.

Budapest, 2015. június.

Folytatás és kiegészítés

A következő évi Nemzetközi Könyvesztiválon a Szaud Arábiai Királyság nem jelent meg, így mindannyian szegényebbek lettünk egy izgalmas színiolttal.

Az arabok, az előző évben, a Koránt mindössze egy-két száz példányban osztogathatták szét, úgy, hogy ez a kiadás igazi könyvritkaságnak számít.

A teljes Korán, magyar nyelvű fordításban már egyszer megjelent 1987-ben, a Helikon Kiadó gondozásában. Az akkori kiadás Simon Róbert fordítása, ez a mostani Dr. Okváth Csaba fordítása. Külön érdekesség a két fordítás összehasonlítása.

Dr. Okváth Csaba igyekezett minél pontosabban megragadni magyar nyelven az arab gondolkodásmódot, ezért a magyar olvasó számára nehezen érthető.

Simon Róbert megpróbálta a Korán világát minél közelebb hozni a magyar gondolkodásmódhoz, ezért a magyar olvasó számára könnyebben érthető.

A katolikusok megjelentettek egy könyvet a Biblia és a Korán összehasonlításáról, amelyben tudományos alaposággal egybeve-

tik az egymásnak megfelelő részeket és részletesen elemzik az azonosságokat és a különbségeket, mind történeti, mind filozófiai vonatkozásban.

En a Reformátusok lapjának írtam leveleket, amelyekben a Bibliát és a koránt érzelmi alapon hasonlítottam össze.

Az Ünnepi Könyvhéten lehetőségem lett volna a koránfordító Simon Róberttel beszélni, de, sajnálatomra, elmosta az eső.

Budapest, 2016. június 20.

Epilógus

A fotóalbumok megnézhetetlenek.

A fotóalbumokat eddig még senkinek sem sikerült végignéznie!

Budapest, 2020. október

"Fekete Folt"

